

stå, men det kan jeg simpelt hen ikke sige til hr. Holger K. Nielsen.

Så lidt med hensyn til min melding i forbindelse med Taleban. Det er sådan, at når man er den øverste politisk ansvarlige chef for udsendte soldater, og når man nogle gange får en melding om både sårede og dræbte soldater, er det jo noget, som påvirker os alle sammen dybt.

Når jeg bliver spurgt om, hvorvidt det er rigtigt, at Karzai er gået i dialog med Taleban, vil jeg først sige, at det suverænt er præsident Karzais valg; i et selvstændigt land er det hans valg, hvem han vil forhandle med. Men jeg siger jo også, at når Taleban engang indgår fuldt og helt i den politiske proces, er det jo et andet Taleban end det, vi har i dag, for jeg er jo fuldstændig på det rene med, som også hr. Naser Khader siger, at der er en del af Taleban, som er utrolig brutale mennesker, som jo undertrykker kvinder, undertrykker menneskerettighederne og foretager nogle meget voldsomme overgreb på andre mennesker.

Det er bare sådan, at man kan vinde en krig med militære midler, men man kan ikke vinde en fred, og man er også nødt til at sige, at det er sikkerhed, at det er genopbygning, og at det er en politisk proces, der skal gang i. Derfor synes jeg, det er rigtigt af præsident Karzai, at han også prøver på at få gang i den politiske proces.

Men jeg vil gerne understrege, at jeg jo ikke forestiller mig, at der sidder et Taleban, som vi kender det i dag, ved siden af præsident Karzai som medlem af den afghanske regering. Det er jo en lang proces, man følger, indtil man når frem til, at Taleban går ind og anerkender det, de skal for at kunne indgå som fuldgældigt medlem i den politiske proces.

Uden at jeg skal foretage nogen direkte sammenligning, må jeg stiltfærdigt sige, at hvis man går til Nordirland, var det jo også først, da de stridende og bevæbnede parter kom ind i den politiske proces, at de til sidst nåede den fredsløsning, som de fik, og som vi jo også håber på, måske først om mange år, kommer til Afghanistan og det afghanske folk.

Kl. 16:57

Formanden:

Så er der nogle korte bemærkninger til forsvarsministeren, først fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:57

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu ved jeg selvfølgelig ikke helt, hvor meget spørgsmålet om forsvarsministerens udmeldin-

ger om forhandlinger med Taleban decideret har med kampvognsstøttebidraget at gøre, men jeg vil gerne stille et spørgsmål om det alligevel. Det, som jeg synes er det interessante ved det, er jo, at man i hvert fald kan sige, at det måske er noget naivt af forsvarsministeren at foreslå det, men jeg går selvfølgelig ud fra, at det er velment.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge forsvarsministeren: Hvis man nu kom i en situation, hvor man kunne komme i en dialog med Taleban, hvordan skulle man så gøre det rent planlægningsmæssigt eller strukturelt, for de har ikke så mange hjemmesider, organisationsplaner og diagrammer over, hvem der er øverst og nederst i deres hierarki osv.? Hvis man skulle indgå nogle aftaler med dem, hvor mange forhandler man så med? Er det 10 pct. af Taleban, eller er det 20 pct. af Taleban, eller er det 40 pct. eller måske endnu flere, hvis man kunne være heldig? Det må forsvarsministeren da have gjort sig nogle overvejelser om, siden det vil være en god idé at åbne op for at indlede forhandlinger med nogen, som man ikke ved, hvem er. Og man ved ikke, hvor man skal ringe eller skrive hen.

Kl. 16:59

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 16:59

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Se, nu ser både jeg og regeringen os selv i spejlet hver eneste dag. Og selv om man måske ikke personligt er en liden størrelse, så er landet i hvert fald en liden størrelse. Jeg har ikke nogen som helst ambition om, at Danmark på nogen måde går ind og tager initiativ til forhandlinger med Taleban.

Det, jeg konkret forholder mig til, er det faktum, at den afghanske regering med den afghanske præsident i spidsen kan indlede forhandlinger med hvem, han vil. Hvis man kan undgå tab af menneskeliv, hvad enten det er civile eller vores soldater, så synes jeg, at intet skal være uprøvet.

Den korte version er: Jeg synes, det er godt, at præsident Karzai prøver at få gang i den politiske proces, og så må de opstille de betingelser, der gør, at man langt ud i fremtiden kan se Taleban som en del af den politiske løsning og ikke som en del af problemet. Og det er i al stiltfærdighed mit budskab med det, jeg sagde i går.